

[[Honoré.]

Wilhelm ret i, at VS' statsfilosofi er noget forskellig fra andre socialisters statsfilosofi, og derfor var min bemærkning ikke helt korrekt.

Men jeg synes ikke, problemet om de forskellige vilkår i forbindelse med en vunden retssag vedrørende olie- og gasforekomsterne er helt løst, for hr. Wilhelm mener for mig at se tilsyneladende, at Danmark burde have taget en retssag om misligholdelse af kontrakten. Hvis vi havde vundet den, ville det så ikke, hr. Wilhelm, have været denne katastrofe, at vi kunne risikere at have ret til at udnytte gassen, men ikke olien, hvilket teknisk og økonomisk ville have været en umulighed?

Ib Nørlund (DKP):

Jeg synes, at denne debat ikke skal gå til ende, uden at det bliver konstateret, at den har givet et eksempel på, hvor fantastisk man kan anvende juristeri. Her er tale om en koncession, som i sin første indgåelse er et misfoster i hele den internationale energipolitik historie, som man har været med til at forlænge i 1972, og som er blevet misligholdt ifølge handelsministeriets tilsyns egne opgivelser, og som derved vel også rejser et problem om hele koncessionens overholdelse. Og så ser vi hr. Ninn-Hansen og hr. Honoré – og man trækker jo andre steder tidligere højesteretspræsidenter med ind i tingene – komme med juridiske formler og argumenter for at forhindre løsningen af et problem, som i selve sit indhold jo er et væsentligt problem vedrørende hele Danmarks energipolitik. Og det gøres i denne debat af partier, som samtidig siger, at forslaget hører hjemme i udvalget for forretningsordenen, fordi det, der skal afgøres, er problemet om, på hvilken måde det skal lægges ud til offentligheden.

Alle de juridiske anfægtelser, man kan komme med her, kunne jo blive prøvet i en sådan offentlig diskussion, som ville knytte sig til en folkeafstemning. Det ville formentlig give ganske interessante resultater, men måske ikke ønskede fra den højre side i salen.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Wilhelm) (VS):

Det er, som om hr. Honoré glemmer, at problemerne med at holde olie og gas adskilt i givet fald er lige stort for begge parter. Hvis man vinder gaskoncessionen, vil DUC ikke kunne tillade det udslip af gassen, som er forbundet med deres udnyttelse af oliekoncessio-

nen. I det mindste må man så kunne tvinge dem til reinjicering, og i virkeligheden ville man jo bare stå i en helt anderledes god forhandlingsposition. Det var det, der var grunden til, at også vi gik ind for den voldgiftssag på det tidspunkt, hvor det kun drejede sig om, at gaskoncessionen var misligholdt. Men nu er det løb altså kørt.

Så lige til fremskridtspartiets ordfører om gasafbrænding andre steder: jeg synes, fremskridtspartiets ordfører lader, som om det aldrig er sket, at handelsministeriets tilsyn har sagt i sin rapport, at, som det hedder, tilsynet må påpege vigtigheden af, at der tages skridt til at få afbrændingen af den fra olien frigjorte gas bragt til ophør, at jeg i udvalget – i øvrigt som den eneste, der stillede spørgsmål i det udvalg – fik oplyst, at det var teknisk fuldstændig muligt, og at jeg efter dette udvalgsarbejde har undersøgt og kunnet konstatere, at der ikke er andre steder, man tillader en sådan gasafbrænding som den, der er på tale i den danske del af Nordsøsoklen. Det er sagen og ikke, hvad hr. Arentoft måtte have hørt på sine besøg på platformen. Jeg kan i øvrigt sige med det samme, at jeg ikke agter at være DUCs betalte gæst og bagefter lobbyist ved at besøge dem på deres platform; man kan godt sætte sig ind i disse sager uden at blive DUCs gæst på platforme i Nordsøen.

Formanden:

Hr. Honoré for en kort bemærkning, og det er den sidste.

(Kort bemærkning).

Honoré (KrF):

Jeg vil tillade mig at betvivle, at man, fordi A. P. Møller mister retten til at udvinde gas, samtidig kan fratage dem retten til at udvinde olie.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Der er to forslag om udvalgshenvisning af forslaget. Det ene er stillet af hr. Karlskov Jensen, der foreslår udvalget for forretningsordenen, det andet af hr. Wilhelm, der foreslår det